

ACC. N:R. 5797

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *P. Jonsson*
Härad: *Luggude* Adress: *Skottorp*
Socken: *Rää (Raus sn.)* Berättat av: *T. Håller*
Uppteckningsår: *1938* Född år *1886* i *Rää*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

<i>Uppteckningen rör</i>	<i>Sid. 1</i>
<i>Lepstemannen</i>	<i>3</i>
<i>Den förtrollade hästen</i>	
<i>Välrad</i>	<i>5</i>

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 5797

Landskap: Skåne Upptecknat av: Bror Jansson
 Härad: Luggude Adress: Skottorp
 Socken: Raa (Raus su). Berättat av: Fru Höker
 Uppteckningsår: 1938 Född år 1886 i Raa

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVLäftebarnen.

En gång skulle en kvinna gå ned till
 fälåden och mjölka sina kor. Då hörde dröjt på
 två och tre timmar, och hon inte kom tillbaka,
 börja men därhemma blive orolig och rädd för,
 att hon råkat ut för någon olycka. Man skyn-
 dade sig ned till platsen, där korne gingo på bete.
 Där gick kvinnan med sina bägge mjölk-
 spenner i händerna runt sten gårdarna. Man
 ropade allt vad man orka till henne, men
 den gamla kvinnan varken hörde eller såg
 utom fortsatte sin vandring runt gårdsgården.
 Då sprang man hän till henne och tog fatt
 i henne och följde henne hem. Hon berättade

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 5797

Landskap: Skåne Upptecknat av: Bror Jansson
 Härad: Luggude Adress: Åsletoorp
 Socken: Raus Berättat av: Fru Möller
 Uppteckningsår: 1938 Född år 1886 i Råå

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

då, att en lykteman gick med henne runt åkern, och att det varit alldeles omöjligt att komma från den. De, som kommit för att söka kvinnan, kunde inte se tillräckelse till lykteman, fastän den gamla visade var hon såg den.

Kvinnan, som blivit förföljd av en lyktemannen, var alldeles förbi av trötthet och alldeles genomvåt, när hon omhändertogs. Hon märkte vid hemkomsten bäddes ner och vila sig några dagar.

ACC. N:R. 5797

Landskap: Skåne Upptecknat av: Bror Jansson
 Härad: Luggude Adress: Skottorp
 Socken: Raus Berättat av: Fru Kötter.
 Uppteckningsår: 1938 Född år 1886 i Råå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

Den förtrollade hästen.

En bonde hade flera hästar, och en gång blev en av dem förtrollad av väckermanen. Han ^{hätten} hade husordet på, så hade väckermannen ingen makt över ^{den} hästen men så snart den kom ut, blev hästen i hans våld. Ingen på gården hade ^{lov} att taga husordet av, och det gick en lång tid, ^{lä} som hästen alltid hade den på sig. Många tyckte smällertid ^{sej} om hästen, ty den hade svårt att äta ^{med} mil i munnen.

En dag hände det, att prigan var ena hemma på gården, när husordet var borta, och så fick han sjöta vattna hästen

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 5797

Landskap: Skåne Upptecknat av: Bror Jansson
 Härad: Luggude. Adress: Shoteorp
 Socken: Raus. Berättat av: Fru Köller.
 Uppteckningsår: 1938. Född år 1886 i Råå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hon ledde ner den förtrollade hästen till in-
 för att vattna den. Pigan hade flera gånger
 hört förmaningen, att hästens huvudskal alltid
 skulle vara på, men hon trodde inte på trollen
 utan skrattade åt denna löflighet. Hon visste,
 att hon var ensam, och hon skulle nu våga
 försöket och se hur det gick om huvudskalen
 fogs av. När hästen skulle dricka, drog hon
 huvudskalen av, så att hästen skulle kunna
 känna sig fri. Men trodde hon hade knappt
 fått av den, försen hästen slog bakänden i
 vädet och hoppade ner i ån. Det hördes
 ett vådsamt plask och hästen sade: "Kys du
 mig där bak!"

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. 5797

Landskap: Skåne Upptecknat av: Bror Jansson
Härad: Luggude Adress: Stourop
Socken: Daus Berättat av: Fru Möller
Uppteckningsår: 1938 Född år 1886 i Raa

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Välmad.

När min far, ^{dag} berättar fru Möller, så
hade vi ett märkvärdigt ^{känsla} varsel dagen efter. Bl-
la i huset hade vi precis som ening om, att
det fanns någon skänd i huset. Vi letade
under skåp och bord, och för ^{under} övrigt alla möb-
lerna, efter den skände, men ingenshant's
kunde vi finna något märkvärdigt. Sedan
vi letat överallt och förvissat oss om, att det
inte fanns någon förvann vår egendomliga
förminnelse.

I sommar (1938) hade jag plats på restaurant
Riviera i Birstad, och då omförelste kontoristen,
Tou Höller, följande folksminnen. Hon var så,
att hennes för hade berättat dem för henne. I
hennes hemtrakt Rää fanns det gått om dylika
sägner, sade hon, men hon mindes endast dessa.
Om hennes livnad känner jag inte mycket
till, vet endast, att hon ^{gätt} (studerat) på gymnasium
och sedan i handelskola, och att hon nu var
änka.